

TEABE TELEKRAAT

Nr. 80

21. august 1998

Virtuaalreaalsuse
kasutamine saadete
tootmisel võimaldab
kokku hoida üsna
arvestatavaid
summasid
Lk. 2-5

17.-18.augustil viibis
Eesti Televisioonis tuntud
tele- ja meediakonsultant
DAVID LOWEN
Lk. 6

**“Ring sai
täis,” ütleb**
Gerda Kordemets
Lk. 6

Õnnitlused

Personaliteated
Lk. 7

Millest kirjutavad
ajalehed?
Lk. 8

SOOME-UGRI FILMIPÄEVAD

**3- 6. septembrini käesoleval aastal korraldab ETV Laulasmaal
soome-ugri televisioonide filmipäevi.**

Tegu on rändava ettevõtmisega, mis sai alguse Venemaa soome-ugri aladel.
Eelmisel aastal olid korraldajateks YLE 2 inimesed, tänavu siis meie.
Programm algab 4. septembril, mil näidatakse konkursialaseid töid. 5. septembril on
võimalik näha konkursiväliseid töid.
Osavõtjaid on pea igalt soome-ugri maalt, välja arvatud Siberist (handid-mansid).
Esimest korda on meiega ka saamid (Norrast).
Kui kellelgi on huvi ja soovi osaleda, siis andke endast teada!

Piret Suurväli
4483
251 27 255

Välisosakond annab teada

SIS Briefings

...on EBU strateegilise informatsiooniteenistuse infobülletään, mis kajastab autorite nägemusi, mitte EBU ametlikke seisukohti (saadaval ETV välisosakonnas ja peadirektori kantseleis). Juulis-augustis ilmunud bülletääni 13. number võtab vaatluse alla kunstilised koostööprogrammid.

Koproduksioonide (lühisarjad, seriaalid, telefilmid jne.) reputatsiooni on tavapäraselt peetud madalaks. Tihti kasutatakse nende iseloomustamiseks epiteeti "europuding". Artikli autor **Jean-Pierre Jézéquel** on otsustanud kontrollida niisuguse eelarvamuslikkuse paikapidavust. Nelja suure televisioonimaa - Saksamaa, Prantsusmaa, Suurbritannia ja Itaalia kogemusi, praktikat ning uurimusi ühe hooaja lõikes aluseks võttes tõestab autor, et koostööprogrammid ei kujuta endast erilist programmikategooriat. Nagu rahvuslike tootjate poolt toodetud kunstilistel programmidel, on ka koostöös tehtud seriaalidel, telefilmidel jne. kindel koht saatevõrgus ning sellistena on nad käsitletavad nii saatevõrgu tegija kui ka vaataja seisukohalt. Sõltuvalt formaadist, žanrist ja teemast, võivad kunstilised programmid vabalt olla ühistoodetud, kuid nad omavad suuremat või väiksemat mõju erinevatele koostöö pooltele.

Autori arvates on üheks eelarvamuse tekkimise põhjuseks raskus koha leidmisel saatevõrgus. Küsimuse selgitamiseks toodud tabelist nähtub, et näiteks ARD puhul omab 81,2% koostööprogrammidest saatevõrgus fikseeritud kohta, ülejäänud osa on n.-ö. liikuv. Saatevõrgu tegija ei suhtu koproduksioonidesse kui mingisse erilisse

programmikategooriasse, otsustab formaat ja sisu.

Omaette problemaatikana käsitleb autor erinevatest keelekeskkondadest tulevate partnerite poolt toodetud programmi. Näiteks Itaalia ja Prantsusmaa koostööprogrammide puhul on selgelt nähtav eri maade auditooriumide teatud etnotsentristlik hoiak. Saksamaa telekanalid toodavad koostööprogramme ülivõimsalt samasse keeleruumi kuuluvate partneritega. Sama tendents prevaleerib ka Suurbritannia teletegijate puhul. Itaallastel seevastu pole olude sunnil muud võimalust kui otsida koostööpartnereid võrast keelekeskkonnast.

Huvitav on ka Jézéqueli poolt toodud koostööprogrammide mahu statistika, mis tõestab selgelt avalik-õiguslike kanalite üleolekut kommertskanalitest

Analüüsi autor leiab, et koostöösaated võivad töötada auditooriumi ligitõmbajana, kuid hoiatab samas näidete varal, et riskid on kindlasti olemas.

Jézéqueli järgi on rahvusvahelises koostöös tõusuteel samakeelsete riikide kompaniide poolt toodetavad laste draamasarjad. BBC näiteks kasutab 77% noorsooprogrammidele eraldatud rahast draamale, millest omakorda suurt osa püütakse kasutada koproduksioonide valmistamisel (partnerid üle ookeani).

SIS Briefingu teine mahukam artikkel on **Domenico Ioppolo** (Itaalia) sulest ja käsitleb muutusi reklaamiturul. Rahvusvahelisel televisiooniturul toimuvad muutused raskendavad prognoosimist ja pingestavad turul tegutsejate suhteid. Niisugust rahutut situatsiooni iseloomustab autori meelest ühelt poolt traditsiooniliste reklaamiandjate suurenenud investeringud reklaami, teisalt uute investorite (telekommunikatsiooniettevõtted, finantssektor, tervishoid, vaba aeg ja harrastused jne.) tulek. Teenindussektoriga seotud alad kasvavad võimsalt ning on moodustamas tõelist turgu koos turuvõitlusega. Uus viis tarbida

toob kaasa huvitavaid uusi võimalusi reklaamiturul.

Juhul kui teenindussektor vaatab meediat ja reklaami uuel viisil, siis televisioon peab lähenema sektorile mitte ainult kui potentsiaalsele tarbijale, vaid kui kõrgendatud nõudmistega tarbijale. Nimetatud sektorist tulevate investorite investeerimisportfellide kasv loob televisioonile unikaalse võimaluse, üle kogu avaliku sektori, võita tagasi ja arendada seda avalik-õiguslikku teenuse funktsiooni, mille tarbekaupade reklaami jõud näib olevat teisejärguliseks surunud. Autori hinnangul saavad Euroopa televisiooniorganisatsioonid oma sissetuleku litsentsimaksudest 30%, reklaamist 58%, ning Pay-TV-st 12%.

Ainus kindel televisiooni finantseerimise allikas muutuvus telemaailmas on autori meelest reklaam, mis jääb püsima ka peale sajandivahetust

Pärast 90-ndate aastate alguse depressiooni reklaamiturul annab turu elavnemine selleks lootust. Reklaami investeerimine peegeldab sotsiaalset revolutsiooni. Traditsioonilise tootereklaami kõrval on jõudu kogumas teenindussektoreklaam. Ilmnevad uued vajadused, uued tarbimismudelid, mis põhinevad uute ametite, uute turgude tekkel. Jätkuv koolitus- ja kultuurivajadus, isiklik tervishoid, naise rolli ja kodukultuuri muutumine ning teisev riigi roll ühiskonnas on selle tõestuseks. Autor rõhutab, et investeringute jõuline kasv uute vajaduste rahuldamiseks annab televisioonile unikaalse võimaluse eelkõige avaliku-teeninduse sektoris.

TBI e Television Business International

(ajakiri saadaval ETV raamatukogus, välisosakonnas, peadirektori kantseleis)
käesoleva aasta juulikuu numbris avaldab Eesti Televisiooniski hästi tuntud avalik-õigusliku meediauurija Chris Dziadul (Inglismaa) artikli "Pole star". Tegemist on ühe põhjalikuma ning ülevaatlikuma analüüsiga Poola telemaastikul toimuvast.

Asjast huvitatu leiab artiklist kõikvõimalikke andmeid alates riigi rahvaarvust ja lõpetades auditooriumi suuruse ja jagunemisega erinevate Poola telekanalite vahel. Kirjeldatud on olulisemad muutused Poola telemaastikul pärast Varssavi pakti lagunemist. Tähtis on teada, et Poola avalik-õiguslik televisioon TVP on jätkuvalt juhtpositsioonil kõigi poolakeelsete telekanalite hulgas. TVP 1-le kuulub 29,4% auditooriumist TVP2-le 18,1%, seega 47,5% kogu vaatajaskonnast eelistab avalik-õiguslikku TV-programmi. Dziadul juhib tähelepanu TVP teatud vasakpoolsusele. Siinkohal märgime, et kompanii president Ryszard Miazek on äsja teatanud ETV-le oma tegevusaja lõppemisest. Arengud on seega muutumas. Chris Dziaduli hinnangul on TVP suutnud säilitada oma tugeva positsiooni ning on üks konkurentsivõimelisemaid Kesk- ja Ida-Euroopa teleturul.

Diffusion

- Neli korda aastas annab Euroopa Ringhäälingute Liit välja ajakirja Diffusion, milles kajastatakse vaid autorite subjektiivseid arvamusi, mis ei pruugi tingimata kattuda EBU hinnangutega. Seekordne number on jaotatud viieks rubriigiks: Virtuaalne reaalsus, Ringhääling ja ühiskond, Programmid, Toimingud ja Uuring.

Alljärgnevalt on paari lausega kokku võetud mõnede artiklite sisu.

BBC eriprojektide juht David Allen kirjutab oma artiklis "Virtuaal-otsestudiod ja selleni jõudmine" BBC kogemusest virtuaalreaalsuse kasutamises saadete tegemisel ja olulistest arenguprotsessidest tehnika valdkonnas, mis lubavad tegijatel üha rohkem ja professionaalsemalt kasutada oma saadetes virtuaalseid objekte. Kokkuvõtteks tõdeb D.Allen, et praegused virtuaalstudiod on veel kaugel täiuslikest. Hetkel on olulisim, et produtsendid teaksid, millised võimalused on neil saadete tegemisel, kui nad oskaksid tehnikat maksimaalselt õigesti kasutada, ja kuidas sealjuures raha kokku hoida.

Virtuaalreaalsuse kasutamine saadete tootmisel võimaldab kokku hoida üsna arvestatavaid summasid

Artikli "Virtuaalstuudio WDR-s" autor A. Schlimbach keskendub oma kirjutises Saksa riigitelevisiooni kogemustele virtuaalstuudio loomises ja kasutamises, kuna just ARD/WDR on üks varasemaid ja juhtivamaid virtuaalreaaltehnoloogia rakendajaid stuudiotöös. Protsessi käigus ilmnis kõige muu kõrval üks väga oluline aspekt: virtuaalreaalsuse kasutamine saadete tootmisel võimaldab kokku hoida üsna arvestatavaid summasid. Näiteks oleks saate "Kulturszene" tegemine tavapäraseid meetodeid kasutades läinud WDR-le maksma kokku 157 740 DEM-i, virtuaalreaalsuse rakendamisel aga ainult 96 240 DEM-i. A. Schlimbach'i poolt välja toodud tabelist on näha, et oluliselt vähenesid kulutused materjalide, dekoratsioonide, transpordi ja personali arvelt (vastavalt 79 740 DEM-i ja 5 760 DEM-i).

Artikli "Praktiline programmi tootmine kasutades virtuaalreaalsust" autor David Drew firmast Radamec Broadcast Systems Ltd. kirjutab, kuidas saavutada VR rakendades maksimaalselt tõepäraselt pilti. Tegelikuses järgib kaamera fookus vastavat inimest ning seetõttu muutub tausta teravus pidevalt. Peale juba tuntud lahenduse, kasutada seoses superarvutil põhinevate virtuaalreaalsete dekoratsioonidega spetsiaalselt selleks loodud tarkvara, pakub D. Drew välja uue võimaluse, mis põhineb riistvaral ja kutsutakse D-fookuseks.

D-fookus võimaldab vastavaid kohti taustas erinevalt nä. pehmemdada olenevalt nende virtuaalsetest positsioonidest. Oma artiklis kirjeldab ta, kuidas kujundada virtuaalset dekoratsiooni ning jagab protsessi kahte põhirühma. Esimene on iga objekti või punkti modelleerimine, mida hakatakse kujunduses kasutama, sealhulgas toolid, lauad ning muu mööbel, ning teine on *layouti* protsess, mil eelnevalt kujundatud objektid paigutatakse spetsiifilistesse positsioonidesse.

Virtuaal-tehnika areneb jätkuvalt. BBC värskeim panus on nä. tagasipeegeldav

riie, mis kaotab vajaduse traditsioonilise sinise stuudio järele. Teine leiutus LED e. rõngas sinistest madala võimsusega lambikestest, mis asetsevad ümber kaamera objektiivi (ja kasutavad tavaliselt vaid mõne vati võimsust, võrreldes mitmete kilovattidega, mida vajatakse nä. *chromakey*-stuudiotest), annab küllaldaselt sinist valgust, võimaldades tavalistel 'chromakeyeritel' väga korralikult töötada.

Meeste ja naiste kujutamine telepildis on stereotüüpsem, kui arvata võiks.

Rubriigis "Ringhääling ja ühiskond" on Bernadette van Dijk Hollandi riiklikust telekanalist NOS kirjutanud huvitava artikli "Head kombed soolises portreerimises", kus ta toob välja fakti, et meeste ja naiste kujutamine telepildis on stereotüüpsem, kui arvata võiks. Sooline kujutamine on abstraktne mõiste, mis ei ole veel osa programmeerijate mõtlemisest, pildist, mis on saatetegijatel meestest ja naistest.

Mõistelised kujundid jäävad tegelikkusest tavaliselt üsnagi palju maha e. telepildis nähtav meeste- ja naistevaheline rollijaotus on üldiselt rohkem stereotüüpne kui reaalses elus. Tabelis on B.van Dijk toonud välja mõned aspektid soolisest portreerimisest:

- **Traditsioonilised rollid:** mehi näidatakse enam ekspertidena, poliitikutena või teadlastena e. siis autoriteetsetena. Naised on rohkem ohvrirollis, emad või koduperenaised. Isegi kui saatel on kaks juhti, on soorollid jaotatud: naised tegelevad n.-ö. kergemate temadega ja sissejuhatava osaga, samas kui tema meeskolleeg viib läbi tõsisemaid intervjuusid.
- **Võttenurgad:** naisi filmitakse tihemini kõrgemalt, nii et vaatajad näevad teda ülevalt alla, mis peaks väljendama autoriteedi vähesust, mida ei tasuks siiski liiga tõsiselt võtta, sest seda juhtub ka naispoliitikute ja naisekspertidega. Sel nähtusel võib olla lihtne seletus: operaatorid on enamasti mehed ja kuna nad on

tavaliselt pikemad kui naised, siis on ka võttenurk kõrgem.

- **Intervjuud:** intervjuerijad pöörduvad meeste ja naiste poole erinevalt. Naistele antakse harvemini sõna ja neid ka katkestatakse rohkem. Naisi kutsutakse tihemini eesnimediga, meeste puhul kasutatakse enamasti perekonnanime.
- **Kujundus:** naised võetakse üles rohkem hubasemas ümbruses, nagu näiteks aias või elutoas. Mehi näidatakse enam töökeskkonnas.

Kui kellelgi tekis ajakirja vastu huvi, siis Diffusion on saadaval ETV välisosakonnas ja peadirektori kantseleis.

EGTA

European Group of Television Advertising

valis oma peaassambleel organisatsiooni eesistujaks Marc Lavédrine'i (France Espace). Lisaks organisatsiooni aastase tegevuse analüüsile ja kokkuvõttele olid kõne all TV-reklaami peamised tendentsid Euroopas, interaktiivne revolutsioon (meedia konvergents) ja sellega kaasnevad uued võimalused reklaami alal, ning digitaliseerimine ja sellega seonduvalt auditooriumiuuringud.

EGTA on varustanud oma liikmesorganisatsioone rahvusvaheliste spordiülekannete õiguste omanike (alaliidud, firmad) ja EBU vahel sõlmitud sponsorlepingutega.

Materjalid saadaval välisosakonnas, õigus-osakonnas ja sporditoimetuses.

Lugupeetud toimetused! Palume teie arvamust tasustamise teatiste kohta

Tasustamise teatis asendab alates augustikuust honorarilehte (juuli honorarid esitatakse vanadel vormidel. Tasustamise teatisel kajastuvad kõik saates tasu eest osalenud isikud, v.a. koosseisulised töötajad.

Honorari ossa kantakse inimesed, kellele makstakse saates osalemise eest honorari.

Üksikisikust ettevõtja ossa kantakse saates osalenud, keda tasustatakse nende poolt esitatud arvete alusel. Tasustamise teatise juurde kinnitatakse klambriga üksikisikust ettevõtja osas kajastuvate isikute poolt esitatud arved.

Honorar ning üksikisikust ettevõtjatele saates osalemise tasud makstakse välja järgmise kuu 12-ndal kuupäeval.

Tasustamise teated peavad olema esitatud palgaarvestusele hiljemalt järgmise kuu teiseks kuupäevaks.

Üksikisikust ettevõtjate arved ilma tasustamise teatiseta väljamaksmisele ei kuulu.

Üksikisikust ettevõtjate arvete juurde koostatakse vaid tasustamise teatis.

Üksikisikust ettevõtja arvel peab olema

- arve kuupäev
- arve number
- arve esitaja nimi ja aadress
- üksikisikust ettevõtja registreerimisnumber (kirjas maksuameti tõendil)
- saate nimi
- saate eetris oleku aeg
- töö liik
- firma nimi, kellele arve esitatakse (ETV, Faehlmanni 12, reg. nr. 01062569)
- summa
- tasumise rekvisiidid - pank, arveldusarve, panga kood
- arve esitaja allkiri.

Juhul, kui üksikisikust ettevõtja arve ei kajasta eelpoolnimetatud andmeid, ei kuulu tasu väljamaksmisele enne, kui on esitatud nõuetele vastav arve.

Lugupidamisega rahandusjuht
Anneli Viita
tel. 4130

Ring on täis

Kui ring saab täis, tullakse tagasi. Alguse juurde või sinna, kus pooleli jäi. Pärast viieaastast ringkäiku olen tagasi Eesti Televisiooni kultuurisaadete toimetuses. Ehkki minu puhul kehtib see ring suhteliselt tinglikuna - olen siin saateid teinud ka vahepeelseil aastail. Nii ongi loomulik: ühel ajal suudetakse pakkuda ühes kohas rohkem, teisel ajal jälle mujal.

Esimest korda tulin ETV-sse 1985. aastal läbi assistentide kursuste. Tööd alustasin režissöör Jaan Pihlaku käe all telelavastuse abina. Siis olin Pihlaku assistent, ka Urmas Oti unustamatute Teletutvuse saadete juures. See aeg oli tõeline tele- ja elukool.

Hiljem tegin teatri- ja kirjandussaateid nii režissööri, toimetaja kui ka saatejuhina. Olin teatrisaadete produtsent, kui sain aru, et ideed on otsakorral ja töölkäimine saanud rutiiniks.

Oli kevad 1993. Kui on ummik, peab inimene midagi oma elus muutma. Mind kutsuti tööle tollasesse Päevalehte ja ma otsustasin väljakutse vastu võtta. See leht meeldis mulle kõige rohkem, seal töötas ärsameelne seltskond. Viis aastat tagasi polnud elektrooniline meedia nii popp koht kui täna. Just kirjutavas pressis töötasid siis - või vähemasti nii ma arvasin - Tõelised Ajakirjanikud.

Need viis aastat sain elada tõelist muutuste aega: huvitavat ja pingelist, aga ka üsna armutut, nagu eraettevõttes ikka. Osa ajalehti, mis pesitsesid Ajakirjandusmajas siis, on ajakirjanduskaardilt juba kadunud, teised asemele tulnud ja mujale kolinud. Ajakirjandusmaja ei ole enam ajakirjanduse maja.

Kui Päevalehest eraldus Pühapäevaleht, sai minust nädalalõpu-ajakirjanik. Kui Pühapäevaleht müüdi Eesti Päevalehele, otsustasin mitte lasta end voolust kanda ja läksin tööle Sõnumilehte - sündis Sõnumilehe Laupäevaleht, mida toimetasin selle aasta 9. augustini.

Ma ei osanud enam Laupäevalehele midagi juurde anda. Ja ka sõnad, mida kirja panna, hakkasid justkui otsa saama. Tubli kogemuse võrra rikkamana võtsin hea meelega vastu kutse tulla tagasi ETV kultuuritoimetusse, inimeste juurde, kelle professionaalsuse üle olen vahepeal rohkem televaatajana (aga vahel ka arvustajana) rõõmu tundnud.

Kultuurisaadete peatoimetaja
Gerda Kordemets

**17.- 18. augustil viibis Eesti
Televisioonis rahvusvaheliselt
tuntud televisiooni- ja
meediakonsultant
David Lowen,
kes hetkel töötab ITV
arendusdirektorina Leedsis
Inglismaal**

David Lowen on samas firmas juhtinud regionaaltelevisioonivõrgu väljakujundamist, olnud tegev produtsendina ning töötanud nii kunstilise programmi kui ka Uudiste TV juhina. David Lowen on konsulteerinud BBC juhtkonda regionaal-TV saatevõrgu väljatöötamisel, Suurbritannia valitsust Ida-Euroopa ringhäälingus toimuvate protsesside küsimustes, juhtinud rahvusvahelisi meediaalaseid konverentse Prantsusmaal, Hispaanias, Itaalias jm. David Lowen on kuulunud paljude rahvusvaheliste konkursside žüriidesse, osalenud Emmy auhinna määramisel 1997. aastal.

Temalt on ilmunud kaks (sic!) enesekaitseõpikut. Davidi hobideks on lindude vaatlus, hobuste võiduajamine ja kriketimäng.

AUGUSTIKUU SÜNNIPÄEVALAPSED - ÕNNITLEME!

1. august - Andres Lepasar
2. august - Jaak Tammearu
Vladimir Gorbatsev
3. august - Anne Akerberg
4. august - Ain Lindvers
Helgi Sendre
Inga Patrak
Riho Västriik
5. august - Tarmo Pöldma
8. august - Enn Laidre
Karin Mark
Olav Everst
Martin Kaitsa
9. august - Tiia Gildemann
Tiina Jaakson
11. august - Tõnu Mikk
Olev Blase
Katrinn Reimann
12. august - Eeva Potter
Sergei Tseviljev
13. august - Ürgo Mürk
Toivo Aksiim
Rein Spulge
Uku Ränisoo
14. august - Teet Raba
Gala Reenumägi
16. august - Epp Vent
Janno-Hans Arro
17. august - Kirsti Neuland
Ivika Paart
19. august - Orvo Vapris
Emilia Kanne
Reet Harkmaa
Leo Karpin
20. august - Ahti Tubin
21. august - Ruth Viljamäe
26. august - David Klavanski
27. august - Arni Alandi
28. august - Rein Joamets
Enn Helemäe
Margus Vettik
29. august - Vahur Lauri
30. august - Ivar Laus
31. august - Lesment Vladimir

Personaliteated

Tööleping sõlmiti

22.06.1998 - **Tiina Lilleson**
on uudisteprogrammi
toimetaja,
06.07.1998 - **Diana Helila** on
õigusosakonna jurist,
01.08.1998 - **Maido Selgmäe**
on Tartu toimetuse
režissöör.

Tööleping lõpetati

13.06.1998 uudisteprogrammi
toimetaja **Jaanus Kosemaaga**,
15.06.1998 operaatorite osa-
konna operaatori **Aleksandr**
Razumoviga,
19.06.1998 arendusosakonna
juhtivinseneri **Märt Sillaga**.

15.07.1998 majandusosakonna
riietehoidja **Helle-Mai**
Tammega,
26.07.1998 remondiosakonna
tehniku **Ivar Aasaviga**,
31.07.1998 Tartu toimetuse
režissööri **Valeri Nuustiga**.

05.08.1998 uudisteprogrammi
operaatori **Virgo Neemrega**,
09.08.1998 uudisteprogrammi
peatoimetaja **Tiina Joosuga**,
16.08.1998 publitsistikatoi-
metuse toimetaja **Sulev**
Valneriga.

Aino Sauemägi

NB!

Tuletame meelde, et vanad
Haigekassa liikmekaardid
aegusid augusti alguses.
Kes seda veel märganud pole,
tulgu personaliosakonda uuele
jäarele!

Millest kirjutavad ajalehed?

Kultuuri ei olegi nii lihtne miksida. Saate "Kultuurimiks" ülesehitus viitab seisukohale, nagu oleks kultuur mingi üheselt määratletav kogum, mida on võimalik targutades lahti seletada. Tegelikult koosneb praegune kultuur paljudest väikestest ja täiesti erinevatest kultuuridest, enamiku jaoks neist on vestlusring täiesti ebaadekvaatne žanr. Žanride miks oleks adekvaatne, aga seda "Kultuurimiksis" ei esine. /---/ ETV on läinud lihtsama vastupanu teed. Sellise tempoga (nädalas saade) pole mõtet kultuurisaadet teha. Kultuur pole jänes, kultuuri üle tuleb mõelda, enne kui midagi öelda. /---/ Kultuurisaadetega on tehtud igasuguseid eksperimente, tulemused lähevad aina nirumaks. /---/ Oleks äärmiselt lihtne leida hea režissöör ning ülejäänud teletii ja kasutada erinevate valdkondade kajastamisel autoritena proffe. Viimaste seas leidub piisavalt ka selliseid, kellel on tugev tele- ehk meediakogemus ja -taju. Aga ei, ikka kõik ühte patta, ja nii selgubki, näiteks, et paksuks läinud ja karvakasvanud eüelaste kokkutulek on üks praeguse kultuuri võtmeküsimusi.

Mari Sobolev "Repliik"
Sõnumileht: Laupäevaleht
8. august 1998

Abistav käsi (2/3) ETV-s 8.08. kell 1.15

ETV programmipoliitika on tandemi Šein-Rebane lahkumisega muutunud. Avalikõiguslik asutus korraldab retroõhtuid, kannatlikul vaatajal on võimalik kordusaadete abil mälu värskendada. Saate algusaeg viitab ilmselt mingile uuele vaatajate grupile, mida ETV eelmiste juhtide jaoks ei eksisteerinud.

/---/ Soome telekanalitel näidatakse vahel öösiti keeletunde neile, kes võtnud nõuks kõik tunnid hilisemaks õppimiseks linti võtta. Kes teab, ehk mõeldakse ETV-s samamoodi: las seavad videomakid lindistama ja pärast vaatavad. /---/ Arhiivi nii jõuliselt edasi ekspluateerides ei olda ööpäevaringsest telekanalist enam kaugel ja saatekava koostajatel võimalik lähtuda millestki üllamast, s.t. mitte ainult rahast.

/---/

Toomas Tombu "Abistav käsi"
Eesti Päevaleht
10. august 1998

ETV "Suvestuudio", TV1 "Suvehommik", YLE1 "Hommikutelevisioon". Kell 7.35 – 8.16

Miks inimene hommikul telekat vaatab? Et saada infot. Et kuulda ja näha midagi uut ja kasulikku. Et tassi hommikukohvi juures päevaplaane paika panna. Et ennast mitte üksinda tunda.

Eks sellepärast telejaamad nii siin- kui sealpool piiri hommikul tööd teevadki. Iseasi on, kuidas telejaamad hommikuse ülesandega hakkama saavad?!

Kolme peale -ETV, TV1 ja YLE1 päris kenasti. Vähemalt ei tunne ma ennast hommikul üksi. Infoga on asi segasem.

/---/ Kui tagasi jõuan, on kell täistundi lõonud. No nüüd saan teada, mis öösel Eestimaal ja maailmas juhtunud on. Aga ei saa. Vähemalt mitte ETV-st. Soomlane näitab küll koledat pilti pommiplahvatuse tagajärgedest. TV1-st tulevad ka uudised, aga nagu raadiost – ilma pildita. Igavavõitu. Soomlane näitab pilti ka uudiste ajal ja nii ma neid vaatangi. Eestist ei räägi nad kahjuks midagi. /---/ Homme hommikul panen mängima raadio. Pilti ta küll näitama ei kipu, see-eest pakub tublisti rohkem värsket infot.

Pille Puhkaja "Paluks rohkem infot!"
Õhtuleht, 11. august 1998

"Sina ja mina" 3/3

"Sina ja mina" pealkiri jätab saatekavas üsna mittemidagiütleva mulje. Kui aga kogemata kombel õhtupoolikul teler selle saate ajal lahti teha, siis tekib pärast kahjutunne: miks kirevase päralt on selline saade ajal, kus telerit vaatavad ainult need, kel tõesti midagi teha pole. Saate sihtgrupp (puberteediealised ilmselt) jäi sellest vist küll ilma. /---/ Kui midagi häiris, siis oli see katteplaanide vähesus. /---/ Kui saatejuht rääkis araabia tüdrukuga rahvuste erinevusest, siis oli küll tahtmine ise katteplaanid peale liimida, sest suures plaanis pidevalt haigutav esineja jättis mulje, nagu oleksid eestlased temperamentse araablase oma tuimusega surmani ära vaevanud. /---/ Siiski olid need üksikud tõrvatilgad nii minimaalsed, et tervet laari mett ära ei rikkunud.

Argo Kasela "Pärastlõunast leiab paeluvat", Õhtuleht, 18. august 1998